

Katarze

Heiden

Má je naposledy „černá chvíle“,
kolem nás dvou ticho, klid..
Ve smolném světě jsi jako hvězda - v bílém,
ve spáncích tepe mi krev. Tak pospěš, drahá, chci jít..
Rány chtějíce prohnou tvůj hřbet,
třesoucí se rukou sebereš pomůcky z kovu.
Singe este viata, v jejím toku ukrytý svět.
S esencí života na rtech mi polibek dej.
Znovu..
Za světly toužím po kůži z hedvábí,
ze slov těch naděje prchá jak éter.